

Η θεωρία του Δαρβίνου

**Κάρολος Ροβέρτος
Δαρβίνος**

1809 - 1882

Βρετανός φυσιοδίφης, ο οποίος έμεινε διάσημος στην ιστορία ως ο θεμελιωτής της θεωρίας της εξέλιξης, καθώς και ως εισηγητής της θεωρίας της φυσικής επιλογής μέσω της οποίας πρότεινε ότι συντελείται η εξέλιξη. Η θεωρία της εξέλιξης αποτελεί σήμερα αναπόσπαστο μέρος της βιολογίας. Ο Δαρβίνος έδωσε μια απάντηση στο πώς τα είδη διαχωρίζονται, χρησιμοποιώντας ως αναλογία τις ιδέες της βιομηχανίας σχετικά με τον καταμερισμό εργασίας, όπου η κάθε ποικιλία βρίσκει το δικό της θώκο, ώστε όλα τα είδη να μπορούν να διαφοροποιούνται. Πειραματίστηκε με σπόρους, ελέγχοντας την ικανότητά τους να επιβιώνουν σε θαλασσινό νερό, άρα και την ικανότητά τους να μεταφέρονται σε απομονωμένα νησιά. Τα πειράματα και οι έρευνές του για την εξέλιξη έχουν καταγραφεί σε πέντε βιβλία για τα φυτά. Στο τελευταίο του βιβλίο στράφηκε στους γεωσκώληκες και την επίδραση που έχουν σε διάφορα στρώματα του εδάφους.

εωρώ απαραίτητο, μέσα από τις πληροφορίες που παρέχονται από αυτό το έργο, να αναφερθώ και στην πολυσυζητημένη θεωρία του Καρόλου Δαρβίνου που δημοσιεύθηκε το 1859 σε ένα βιβλίο του με τίτλο «**Η προέλευση**

των ειδών» (The Origin of the Species).

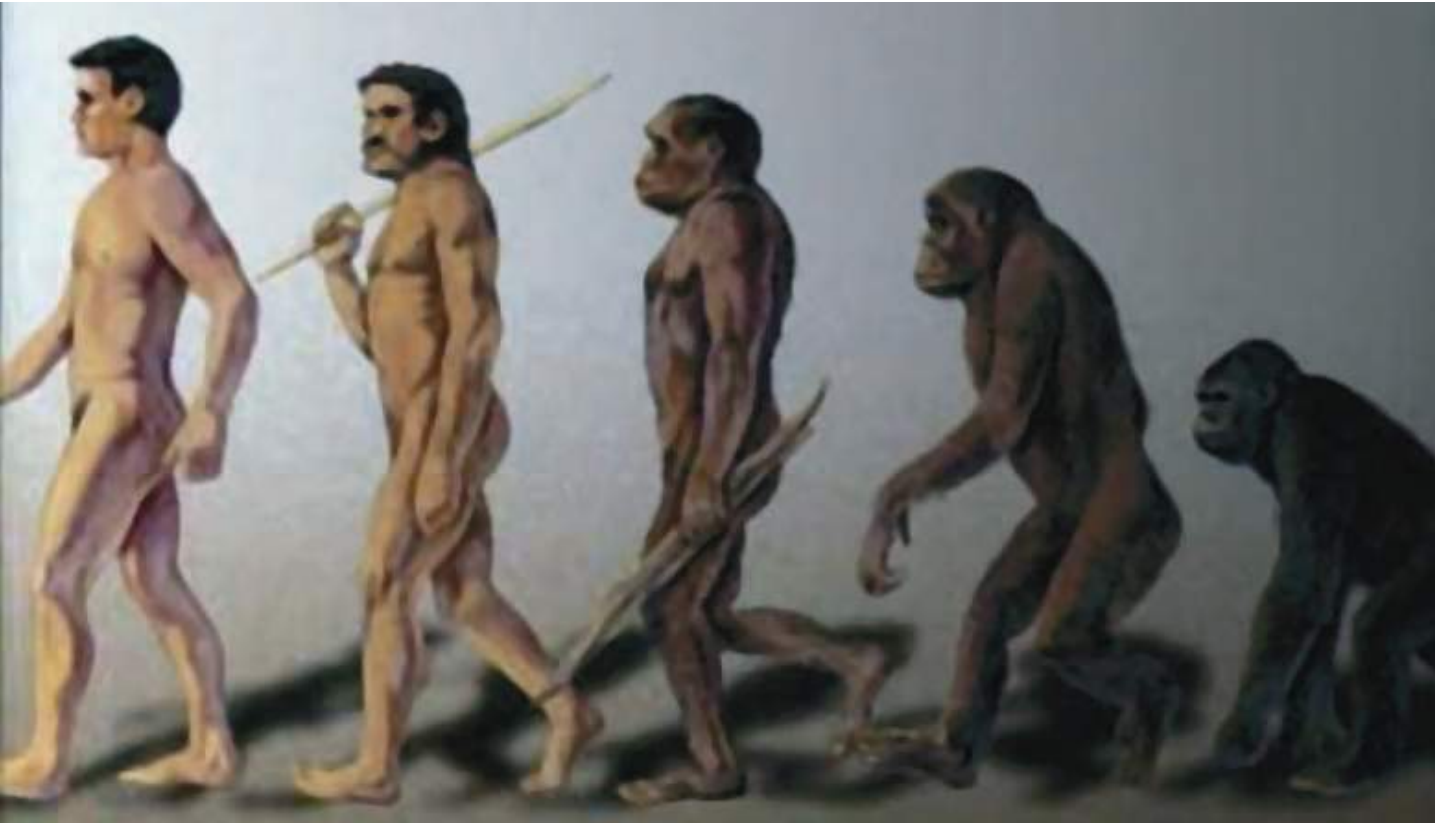
Σ' αυτό το βιβλίο ο Δαρβίνος περιγράφει τις συγκριτικές μελέτες του από τα ταξίδια που πραγματοποίησε επί 20 ολόκληρα χρόνια σε πολλές χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα στα νησιά Γκαλαπάγκος του Αρχιπελάγους.

Στο βιβλίο αυτό ο Δαρβίνος γράφει ότι, τα είδη του ζωικού βασιλείου δεν παραμένουν αμετάβλητα, όπως υποστηρίζει ο Αριστοτέλης, αλλά έχουν κοινή καταγωγή και εξελίσσονται με την πάροδο των χιλιετιών.

Μπορούν και επιβιώνουν στην φύση μόνον εκείνα τα είδη του ζωικού και του φυτικού βασιλείου που έχουν την ικανότητα να προσαρμοστούν στο εκάστοτε περιβάλλον, όπως αυτό διαμορφώνεται από γεωλογικά, φυσικοχημικά και άλλα φαινόμενα. Όλα αυτά βεβαίως τα ισχυρίζεται ο Δαρβίνος χωρίς να αναφέρεται στην αιτία της άποψής του αλλά ούτε και σε λεπτομέρειες που αφορούν στον μηχανισμό που διατηρεί τα ζώα και τα φυτά στο φλοιό του πλανήτη μας.

Οι απόψεις του Δαρβίνου αιφνιδίασαν την επιστημονική κοινότητα της εποχής του για τον απλό λόγο ότι, αν ίσχυε η θεωρία της εξέλιξης όπως την περιέγραφε, έπρεπε ο κάθε λογικός άνθρωπος να ψάξει πίσω στο χρόνο, ν' ανακαλύψει τους προγόνους του, τους πιθήκους.

Ο Δαρβίνος που είχε σπουδάσει Θεολογία, χαρακτηρίστηκε ως άθεος και χλευάσθηκε με δημοσιεύματα στα έντυπα της εποχής σαν απόγονος των πιθήκων. Οι θεολογικοί κύκλοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο να τον γελοιοποιήσουν. Όμως οι ισχυρισμοί τους, στην αντιπαράθεση της Θεολογίας της Παλαιάς Διαθήκης δεν ήταν επαρκώς βιώσιμοι. Αλλού υπήρχε το λάθος της θεωρίας του Δαρβίνου και αλλού «**χτυπούσαν**» τις απόψεις του οι διώκτες του. Σήμερα, σε μια περίοδο εκπληκτικής ανόδου της επιστήμης στις

αρχές και τις δομές του κόσμου, κάτω από το άγρυπνο μάτι της «κριτικής άποψης» η θεωρία του Δαρβίνου αποτελεί μία ουτοπία, μία πλάνη.

Κι αν πάρουμε τα πράγματα από την αρχή τους.

Ο Δαρβίνος υποστηρίζει ότι και ο άνθρωπος είναι ένα από τα είδη του ζωϊκού βασιλείου που «για κάποιους λόγους» απέκτησε εξελιγμένο εγκέφαλο και κατάφερε με την εφύια του να ξεφύγει από τα περιοριστικά πλαίσια της φυσικής επιλογής.

Είναι εύκολο να ανατραπεί αυτή η άποψη για τον πολύ απλό λόγο ότι ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν αποτελεί εξελικτικό στοιχείο της φύσης αλλά είναι ολοτελώς δημιουργημένος να παράγει λογική, σοφία και παντογνωσία, ενώ ο οποιοσδήποτε άλλος εγκέφαλος οποιουδήποτε ζώου είναι περιοριστικός και ατομικός. Είναι τόσο δύσκολο να σκεφθούμε ότι τα ζώα ποτέ δεν είχαν λογικό ενώ ο άνθρωπος είχε πάντα;

Οι απόψεις του
 Δαρβίνου αιφνιδίασαν την επιστημονική κοινότητα της εποχής του για τον απλό λόγο ότι, αν ίσχυε η θεωρία της εξέλιξης όπως την περιέγραφε, έπρεπε ο κάθε λογικός άνθρωπος να ψάξει πίσω στο χρόνο, ν' ανακαλύψει τους προγόνους του, τους πιθήκους.

Η εγκεφαλική κατάσταση των ζώων είναι σταθερή και πάντα σε σχέση με την ανάγκη του ζειν. Στα ζώα η ανάγκη να φάνε δεν είναι συλλογισμός αλλά απαίτηση οργανική.

Είτε κρυώνουν είτε ζεσταίνονται, η απάντηση βρίσκεται αιωνίως στη γούνα τους και όχι στη σκέψη τους.

Η αναπαραγωγή στο ζωικό βασίλειο είναι μόνο κτητικό δικαίωμα του ενστίκτου τους ενώ η αναπαραγωγή στον άνθρωπο ανήκει στην επιλογή, στη σκέψη του κοινωνικού γίνεσθαι και στον οικογενειακό θεσμό και επιτυγχάνεται με την κυρίαρχη κάλυψη της ηδονής. Εάν η φύση δεν μπορούσε καθημερινά να στρώσει μόνη της το τραπέζι για να φάνε τα φυτά και τα ζώα και μαζί τους ο άνθρωπος, θα υπήρχαν ζώα;

Αν δεχθούμε ότι οι σημερινοί άνθρωποι είναι οι χθερινοί πίθηκοι υπάρχει το ερώτημα ποιο ρόλο παίζουν οι χθεσινοί άνθρωποι και οι σημερινοί πίθηκοι.

Κανένας επιστήμονας μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η ανθρώπινη εφυΐα αποτελεί εξελικτικό επακόλουθο ενός μη εφυούς όντος σε εφυιές.

Κανένας επιστήμονας δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι ο γενετικός κώδικας των ειδών έχει τάση αλλαγής από είδους σε είδος.

Η γενετική αρχή περιλαμβάνει τα συγγενή στοιχεία του DNA σε όλα τα είδη των όντων του πλανήτη ώστε όλα να ανήκουν στο Ένα, ταυτόχρονα όμως ο γενετικός κώδικας του είδους επιτρέπει μόνον την ποιοτική βελτίωση του είδους και ποτέ την μετατροπή του σε άλλο είδος.

Η αγωνιώδης τάσις ορισμένων επιστημόνων να αποδείξουν ότι υπάρχει μία «**αρχή ζωής**» αποτελεί την μεγαλύτερη ύβρη για το Ολοτελές, το Πλήρες, το Αναλοιώτον, το Τέλειον και το Αιώνιον σχέδιον της Δημιουργίας. Η θεότητα, όπως την συνέλαβαν ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Αναξαγόρας, ο Ηράκλειτος πρέπει να αποτελεί «αρχήν, πάσης αρχής» για κάθε διανοούμενο.

Ο Αριστοτέλης υποστηρίζει ότι «**μέσα στα έργα της Φύσεως κυριαρχεί ο Κανόνας. Όχι η τυφλή τύχη αλλά το Νόημα και ο Σκοπός**». Αυτός που θα μπορεί να αποδείξει, ότι στην αλλαγή από «**είδος εις είδος**» υπάρχει νόημα και σκοπός θα πρέπει να

Κανένας επιστήμονας
δεν μπόρεσε να αποδείξει
ότι ο γενετικός κώδικας
των ειδών έχει τάση
αλλαγής από είδους σε
είδος.

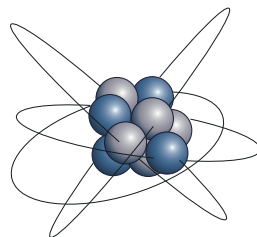
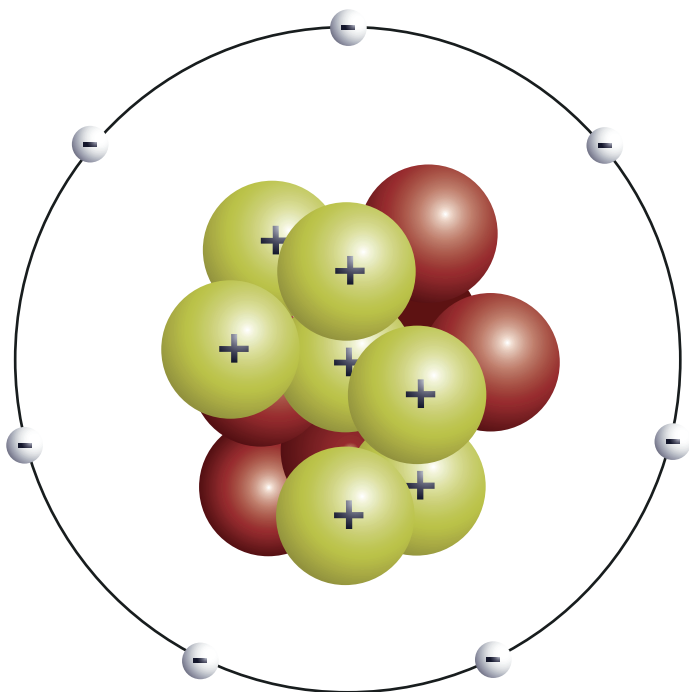
Αν ο Δαρβίνος είχε μελετήσει βαθειά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ποτέ δεν θα έπαιρνε επάνω του τη βαρειά ευθύνη να τους απορρίψει.

πάρει Νόμπελ γιατί μπόρεσε και ανέτρεψε την ολοκληρωμένη δυνατότητα της Δημιουργίας. Ο Πλάτων, στον «**κόσμο των Ιδεών**» περιγράφει τα Αρχέτυπα. Τα Αρχέτυπα είναι οι βασικοί κώδικες λειτουργίας των νόμων. Τα Αρχέτυπα πάντοτε «**ήταν**» και πάντοτε «**είναι**». Οι νόμοι είναι άπειροι και αμετάβλητοι. Κάτω από αυτούς στεγάζονται τα είδη και τα γένη όλων των όντων της φύσης. Το Αρχέτυπο κάθε είδους έχει πολλαπλές δυνατότητες εξέλιξης που όμως δεν ξεπερνά ποτέ το ίδιο το είδος.

Το «είδος» δεν μπορεί να αλλάξει, γιατί έχει τη συνέχεια μέσα του.

Δεν μπορούμε να ισχυρισθούμε σήμερα ότι προερχόμαστε από τους πιθήκους, κι αυτοί από τα ψάρια, κι αυτά από τον πλαγκτόν, κι αυτός από ένα μονοκύτταρο οργανισμό. Αυτό λέγεται «**άσκηση βίας στην κοινή λογική**». Αν ο Δαρβίνος είχε μελετήσει βαθειά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ποτέ δεν θα έπαιρνε επάνω του τη βαρειά ευθύνη να τους απορρίψει.

Η σύγχρονη αστροφυσική και η καινούργια θεωρία της Κβαντικής φυσικής μάς οδηγούν σταθερά στην κατανόηση των Αρχετύπων με βάση τα οποία δομείται το σύμπαν. Το άτομο αντιπροσωπεύει την βασική μονάδα της ύλης. Αποτελείται από ένα μικροσκοπικό πυρήνα πρωτονίων και νετρονίων ο

Το άτομο αντιπροσωπεύει την βασική μονάδα της ύλης. Αποτελείται από ένα μικροσκοπικό πυρήνα πρωτονίων και νετρονίων ο οποίος περιβάλλεται από ηλεκτρόνια.

οποίος περιβάλλεται από ηλεκτρόνια. Το άτομο, πάντα ήταν και πάντα **«θα είναι όπως είναι»**. Τα πρωτόνια είναι σωματίδια με θετικό ηλεκτρικό φορτίο. Μαζί με τα νετρόνια συνθέτουν τους πυρήνες των ατόμων. Τα πρωτόνια και τα νετρόνια πάντα ήταν και πάντα **«είναι αυτό που είναι»**. Τα ηλεκτρόνια είναι σωματίδια με αρνητικό ηλεκτρικό φορτίο που κινούνται γύρω από τον πυρήνα του ατόμου. Τα ηλεκτρόνια πάντα ήταν και πάντα **«είναι αυτό που είναι»**. Τα πρωτόνια, τα νετρόνια και τα ηλεκτρόνια αποτελούν τους 3 δομικούς λίθους από τους οποίους δημιουργούνται τα 92 βασικά είδη των χημικών ενώσεων. Από αυτά τα 92 είδη των ενώσεων δομείται ολόκληρο το σύμπαν.

Το ερώτημα τίθεται κάτω από την απλή Λογική: Το σύμπαν ανήκει σε σταθερά είδη, που ανήκουν σε σταθερές χημικές ενώσεις, που ανήκουν σε σταθερούς δομικούς λίθους, που ανήκουν σε κώδικες Αρχετύπων;

Γιατί τολμούν μερικοί επιστήμονες, σήμερα να ορθώνουν το ανάστημά τους κάτω από τη σκιά του Δαρβίνου και να προσπαθούν να καταρρίψουν το σκοπό και το νόημα της φύσης και του κόσμου;

Γιατί δεν τιμούν την επιλογή του Θεού να θέσει τον άνθρωπο στην κορυφή της Δημιουργίας;